

Berkay Bahar

- Őirler -

Yayın Tarihi:

06.05.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ağladım

Sen beni reddettiğinde
Başka ellere gittiğinde
Ben seni kalbimin içine
İçine,içine,içine
Daha da içine aldım
Nice şiirler kaleme aldım
En sonunda
Umutlarım tükendiğinde
Her gece ağladım

Tuzlu gözyaşlarım çeneme kadar indi
İçimdeki sen bir türlü çıkmadı
Ağladım
Güzel anılar geldi aklıma
Ağladım
şarkılar dinledim
Ağladım
şiirler okudum şiirler yazdım
Ağladım
Ben sadece senin uğruna
Yitip giden sevdam adına
Ağladım

Berkay Bahar

Anılar Sokağı

Şehre sis hakim
Göğsüm yine acıyor
Hatırladıkça anıları
Anılar yüreğimi dağlıyor
Anılar boşluğa düşürüyor beni
Hayalini önüme getiriyor anılar

Anılar yine yapacağını yapıyor:

Bir gün çat kapı geleceğini umuyorum
Anılar Sokağı`nda ölü bulunuyorum

Berkay Bahar

Aşk Dizesi

Sen Şu küçücük
Ve gereksiz hayatımda
Gördüğüm en muhteşem
Dizeydin
Ama sen hep
Başka kitaplara yazıldın
Senin altına
Sürekli başkaları imza attı
Bir çocuğun
camekandaki oyuncağa
bakması gibi baktım
gözlerimle sevdim seni
Keşke aylar yıllar önceden
Bilseydim beni sevmediğini

Benim sevdam
Masaldı senin fikrince
Ya da kocaman bir yalandı
Şahsıma göre
Ki bir şahıs sahibi miyim
Bilmiyorum
Defterimde yalnızca sen olmalıydın
Senden gayrı hiçbir şey
olmamalıydı
Benim nazarımda sen
Her şairin imrendiği
İçi gizemle dolu
Herkesin yazmaya çalıştığı
Ama yazarken
Nutkunun tutulduğu
İmkansız bir aşk dizesi

Berkay Bahar

Aşk Mürekkebi

Başka kollarda görmek seni
Öyle bir duygu ki
Ölüm bu duyguya kafa tutamaz
Hangi saç sakalına karışmış
Bitli pasaklı herifle yan yana acaba
Diye düşünmek
Ah çıldırmamak elde değil!

Hep yeni bir sayfa açmak istesem de
İlk adınla başlıyorum
Çıkmanı istiyorum sol yanımdan
Gözümün önüne gözlerin geliyor
Başaramıyorum
Kalbimin en derinlerindesin
Söküp atamıyorum

Artık nefes almaya dahi takatim kalmadı
Bir yerlerim acıyor
Ya o yeri bilmiyorum
Ya da işlevi fark etmeksizin
Tüm bedenim bu batağa saplanmış

Bu bataкта aklımdan şunları geçiriyorum:

O sıcak iklimlerin güvercini ellerimde yitiverdi
Aşkımın mürekkebi en olmaz vakitte bitiverdi

Berkay Bahar

Aşk Nöbetçisi

Sen bu limandan gittiğinden beri
Ne ben aynı kaldım
Ne de dünyam
Mevsimler teke düştü:
Yalnızca kara kış
Ne bir deniz havası
Ne de gözlerinin karası
Geliyor hatırıma
Gün diye bir şey kalmadı
Sadece kara gece ve ayaz
Aşk acımasız
Aşk kahpe
Koca dünyaya sığdırmıyor insanı bu aşk

Bu limanda döneceğin günü
Belki de hiç gelmeyecek o günü bekliyorum

Gittiğinden beri kağıda düşen dizelere
Şu yenilerini ekliyorum:

Bu aşka ümit bağladım on bin kere kadar
Bu aşkın nöbetçisi benim mahşere kadar

Berkay Bahar

Atamadığım Sevdanın Şiiri

Gökte şafak söküyor
Bölük pörçük uykular
Odama vuran ışık hüzmeleri
Yazılıp bir kenara atılan onca kelime
Ve bir şiir

Yakılmayı bekleyen onca tütün
Yürekten atılması gereken bir seveda
Olur şey değil belki de
Yürek atılır bu bedenden
Lakin bu sevdanın çıkması
Olur şey değil
Nedeni ise:

Kaplıyor tüm bedenimi cismin
Ruhumun derinliklerinde kaldı ismin

Berkay Bahar

Ay Tanrıçası

Ayazın ortasında kalmışım
Çek kurtar beni,
İçimdeki seni çek al
Uzun zamandır gökyüzü görmedim
Güneşi görmedim bir yıldır
Kapkaranlık ve buhran doluydu geceler
Ay'ı çaldılar gözümün önünden
Nefes alamıyorum
Ne görmediğim güneşten
Ne de benden çalınan aydan
Vazgeçemiyorum

Neden vazgeçmediğimi anladım:

Sen ki sol yanımın vazgeçilmez parçası
Sen ki sırrına erişilemeyen ay tanrıçası

Berkay Bahar

Ayrılık Gecesi

Yağmur damlaları buluşuyor pencereyle
Bu ıssız kentte sen buluşmuyorsun benimle
Yine bir başıma sensizliği kabulleniyorum
Bu gece ölümden beter
Gece uzun
Gece kırıklarla dolu
Şeni hatırlatıyor bana gece
Ölmek yasak
Yaşamak zaten kaçmış gitmiş

Sensizliğin bedelidir bu:

Ayrılık gecesi sarıyor dört bir yanı
Yokluğun acıtıyor şu sefil canımı

Berkay Bahar

Ayrılık Günleri

Kaç kağıt gerek güzelliğini anlatmaya
Kaç dize
Kaç bin kelime
Bir mi
On mu
Yüz m
Yetmez yine de yetmez
Peki ya daha kaç acı çekmek gerek
Yüzünü görmek için

Söyle anlatıyorum kendimi:

Gönlümden aktı kağıda binlerce kelime
Ayrılık günleri karışıverdi selime

Berkay Bahar

Bakmamla Ölmem Bir Oldu

Seni hiç tanımamıştım,
Hiç sevdayla yanmamıştım,
Yüzüne bakamamıştım,
Bakmamla ölmem bir oldu.

Yüreğimi yakamadım.
Kalbine hiç akamadım.
Gözlerine bakamadım.
Bakmamla ölmem bir oldu.

Berkay Bahar

Bekliyorum

Şehrin hareketiyle
Şiradan bir gün
Durakta bekliyorum
Servisi değil
Mutluluğu bekliyorum
Ve gelir
Her sabah o naif ses:
Günaydın
Önceden gün
Bu kadar güzel ve anlamlı mıydı
Günlerimin eskisi gibi
Anlamlı olmasını
Senin bir kere daha
Gözlerime bakarak
Gülmeni istiyorum
Hep seni yalnız seni
Bekliyorum

Bekliyorum ama
Acı gerçeğin farkındayım:

Beklemek ömür boyunca sürecek
O gemi kolay kolay gelmeyecek

Berkay Bahar

Ben Değilim

Kar taneleri
Bırer bırer dıŒerken yere
UŒıyen ben değilim
Hayallerim
Sensizlik geręęi
Soğuk gecede
Ustıme ırttığım
Yorgan gibi
Sarıyor her yanımı

Kar soğuğu iŒlerken
Ta ciğerime
Ben seni dıŒınıyorum
UŒır ellerin
Yüzün kıpkırmızı olur
Dayanamam
Seni o halde görmeye
Bir Œeye daha dayanmam:
Bu soğuk gecede
Seni saran ben değilim
Bir baŒkası
İŒte bu acı geręek
Her ayazdan daha soğuk

Berkay Bahar

Bilmiyorum

Bu şehre bir daha
Bahar gelir mi
Hazan rüzgarları
Diner mi bir gün
Ömürlük sevdalar
Nasıl gömülür kara toprağa
Ölümlle yoldaşlık nasıldır
Bilmiyorum

Esaret sürüp gidiyor
Ayrılamıyor bir türlü
Benden
Ölümü geçirmişler
Bileklerime
Bir sevda kalpten
Nasıl sökölür
Bilmiyorum

Berkay Bahar

Bir Rüzgar

Toprağın altında
Derin ve sessiz sedasız uyurken
Bir rüzgar geliyor
Bir rüzgar
Selam getiriyor senden
Sen de geliyorsun rüzgarın peşinden
Kulağıma yaklaşıp fısıldıyorsun:
"Her şeyimsin sen"

Birden silkinerek uyanıyorum
Uyanıyorum toz pembe hayallerden
Yine yalnızlığım düşüyor aklıma
Yine yalnız
Yine bitmiş
Yine bir rüzgar
Yine...

Berkay Bahar

Biri Var

Biri var
Kalbimde ama ömrümde değil
Aklımda ama yanımda değil
Hikayemde ama romanımda değil

Biri var
Kokusunu dahi unuttuğum
Göz pınarlarımı kuruttuğum
Ömrümü yoluna sunduğum

Biri var
Gözleri cehennemden beter
Şadece sevmek bile ölmeye yeter
Öyle bir güzellik ki
Şeytan görse secde eder

Berkay Bahar

Böyle Mi Olacaktı?

Beklemedim mi onu köşe başı?
Görmemin yoktu başka bir yolu.
Dolaştım sokakları, dağı taşı
Böyle mi olacaktı bunun sonu?

Berkay Bahar

Bu Yüzyılın Günahı

İstemsizce birini nasıl hatırlardı insan
Yağmur suları sokaklardan aksa
Güneş pencereme vursa
Nerde bir şiir görsem
Kulağıma ezgiler gelse
Aklıma gelirsin
Ama hatırlamak neye yarar ki
Nerede görülmüş
Bir gülün sarmaşığı sevdiği

Aramızda hiçbir şey yoktu
Çünkü beceremedim seilmeyi
Bir bakıma da aramızda çok şey vardı
Hasret, ölüm, dört duvar girmişti aramıza

Bir mavzer mermisi gibi
Bedenimi delip geçen şu dizeler beni benden alıyor:

Dünyayı saracak yalnızların ahı
Sevmek bu iğrenç yüzyılın günahı

Berkay Bahar

Fotoğraf

Bir fotoğrafa dalar gözlerim
Aşkımın kanıtı olan o fotoğrafa
Gözyaşlarım pınarları doldurur
Sebebidir o fotoğraf
O gözyaşları ki
Bütün Afrika'yı tek başına sular

Alışmışım artık gözlerimi alamıyorum
Bu fotoğraf
Her gün bedenimde yeni yeni açar
Uykuları kaçırır
Yalnızlığımı hatırıma getirir
Bu fotoğraf

Bir gece vakti
Alışkanlığımı yenemedim ve:

Yine o fotoğrafa baktım
Usulca cigaramı yaktım

Berkay Bahar

Gelir Misin

Son kez olsun
Gelir misin
Kelepçelerimi göz
Gökyüzünün
Tadına varayım
Hüznü buruşturarak
Atayım bir kenara
Gelir misin

Saçımdaki her bir tel
Beyazlamadan
Gelir misin
Her gün
biraz daha ölmeme
İzin verme
Gelir misin

Asla gelmezsin sebebi açık
Ellerini tuttuğun bir kaçık

Ah! Tabii gelemezsin şimdi hatırladım
Sen ellerinle ölümümü hazırladın

Berkay Bahar

Gönül Kenti

Duydum
Yüreğine güzellik doğmuş
Başka ellerce
Uğruna yazılsa da onlarca şiir
Çıkmıyor ağzından
Her daim beklediğim kelimeler
Onlarca şiir
Yetmiyor bazen
Dünyanın en mesut insanı olmaya

Cehennem ateşlerine atılmak gibi
Gözlerine bakmak
En dipsiz kuyularda merdivensiz kalmak gibi
Gülüşünle rastlaşmak
Ama artık ne gözlerin
Ne gülüşün ne de başka bir şey
Sana dair her şey çekti gitti

Bir ümit bile vermemişken
Nasıl bağlanmışım
Bir türlü çözemedim
Öyle yer etmişsin ki
Hiçbir zaman sökemedim

Bu aşk savaşında
Sen bana şunları öğrettin:

Bu sevdanın seveni de yananı da bendim
Yıllardan beri istila altında gönül kentim

Berkay Bahar

Güzel Yurdumun İnsanlarına

Güzel yurdumun insanlarına sesleniyorum.
Çilekeş işçim mecbur boyun eğiyor hayata.
Şafağa doğru, birden selam veriyor sabaha.
Dönüp diyor ki: Bir kuş gibi kafesleniyorum.

Bakacağı yuvası var nasıl kafeslenmesin?
Yakasına yapıştırmış geçim sıkıntısı.
Canını da sıkıyor patronun lüks takıntısı.
Emektar işçim Yaradan` a nasıl seslenmesin?

Güzelim yurdumun insanlarına acıyorum.
Bi yolda, yürüdüğü için öldürülen kadın,
Emineydi belkide Münevverdi senin adın.
Cinayet haberlerini gördükçe kaçıyorum.

Kadının hayatta tek günahı nefes almakmış.
Garibanın kanı şerefsizlerin elinde
Suçsuz olur birden soysuz, mahkemeye gelince
Hakimin göreviyse bu soysuzları salmakmış.

Berkay Bahar

Hasretim

Bir elimde sigaram,bir elimde fotoğrafın...
O güzel yüzün yansımasıydı sanki ayın.
Sayın yıldızlar, onsuz geçen günleri sayın!
Ben aylardır o eşsiz güzelliğine hasretim.

Kalbimin günahı ne ki çekiyor bunca acı?
Gelsen n'ölür kalbimin sahibi, başımın tacı.
Kalmadı ki kalbimin geleceğine inancı.
Ben kimsede görmediğim gülüşüne hasretim.

Berkay Bahar

Her Şey

Yine kapılar
Bir bir kapanıyor
Güvercin uçuyor
Yuvadan habersiz
Gemiler
Uğramamak şartıyla
Gidiyor limandan
Ellerimden her Şey
Kayıp gidiyor.

Kendimi
45` te doğan
Bir Japon çocuğu
Gibi hissediyorum
Bedenim beden ama
Herkesten farklıyım
Yıkık döküğüm
Dışardan baksan
Hiç savaş zulüm
Görmemiş dersin
Ama içim
Üç harpten çıkmış
Hayallerim sevdalar
Her Şey ama her Şey
Bitiyor.

Berkay Bahar

Hülyalar Denizi

Sıcak bir mart sabahında
Yine dalıyorum hülyalara
O hülyalar getiren seni bana
Hülyalar saf
Hülyalar temiz
Toz pembe hülyalar
Karardı aniden toz pembe her şey
Birden gerçekler duvarı örüldü önüme

Anlamalıydım oysa:

Gerçekler insanı hiç beklemediğinde vurur
Hülyalar denizi bir hamlede kurur

Berkay Bahar

Hüsrân Çiçekleri

Baş başa kalınca
Yalnızlıkla
Bahçemdeki tek gül
Solmuş
Eski güzelliği gitmiş
Ölü bir yüreğe
Dönmüş bahçem
Ve şimdi orda
Açmış
Hüsrân çiçekleri

Söküp atmak istedim
Bahçemden
Sen sulayıp durdun
Hüsrân çiçeklerini
Boyumu aştı
Ne budayabildim
Ne de kökünden kesebildim
Ömrümü yedi bitirdi
Hüsrân çiçekleri

Berkay Bahar

Hüzün Duvarı

Gökyüzü örtülüyor
Güzel günler kaçıp gidiyor pencereden
Yine mi kara kışın ortasında kaldın ey kalbim
Yine yaşıyor taklidi mi yapıyorsun yoksa
Öylesine yorgun düşmüşüm ki
Nefes almak bile zulüm geliyor artık
Gözlerim boşluğa düşüyor aniden

Neden böylesin diyenlere
Ne yaptığımı şöyle anlatıyorum:

Kaderimi tek bir kadına bağladım
Hüzün duvarında tek başıma ağladım

Berkay Bahar

İki Defa Aşk

Gökyüzü kızmış
Gökyüzü kudurmuş gibi bağıyor bize

Ben a noktasından b noktasına süren
Bu günlük yolculukta hatırlıyorum seni
Yanımdaki boş koltuğu doldursaydın
Olmaz mıydı?
Gerçi sen bütün benliğimi doldurdun

İki defa aynı kadına aşık olmak
Yalnız benim başına gelebilirdi
Benliğimi kaybettim sanki

Ayrıldığıımız gün geliyor hatırama ve
Aniden şu iki dize kazanıyor aklıma:

Ben seni ömür boyu dizelerde taşırdım
Ben o treni iki defa kaçırdım

Berkay Bahar

İmansız Sevda

Derin bir yalnızlık
Sarıyor geçemi gündüzümü
Hüsran yağıyor üzerime
Soğuk rüzgarlar çarpıyor göğsüme
Sol yanım yangın yeri
Kimsesizliğin diğer adı sol yanım

Her nefes içimi daraltıyor
Yırtıp atamıyorum anıları
Gönlüm yorgun
Gönlüm kırgın
Son nefesi bekliyor gönlüm

Yalnızlıkla dolu bir gecede
Gönlüm sesleniyor bana:

Senden vazgeçmem imkansız
Görmedim sevdadan büyük imansız

Berkay Bahar

İnsan Gibi Yaşamak

İnsanlık sadece
Doğum ölüm yaşam üçgeni değil
Şerefle yaşamak lazım
Her canlıya saygıyla yaşamak
Kadını baş üstünde tutarak
Ve ötekileştirmeden kalbinde taşımak
Bakmaya bile kıyamamak lazım
Ataya saygı lazım bize
Resmine mirasına ve fikrine saygı

Ama kime ne anlatıyorsun ki

Pek de yapacak bir şey yok:

Bu çağın ve dünyanın gelmiş artık sonu
Bu ülkenin yarıdan fazlası şeref yoksunu

Berkay Bahar

İstiyorum

Yaşamak istiyorum
Dolu dizgin
Kurtularak kalbimdeki yüklerden
Nefes almayı yeniden hatırlamak
Ve yaşamak istiyorum sadece
Her sabah keder yerine
Güneşe vermeliyim selamı
Küçücük şeylere eğlenerek
Zevk almak istiyorum hayattan
Hayatımdan çıkararak seni
Yelken açarak yeni ufuklara
Son anıma kadar adını
Unutmak istiyorum ama
Yalnızca istiyorum
Eylem yok, sonuç sıfır

Berkay Bahar

Kan Dizeleri

Bir yerlerde bir musiki çalınır
Ben ağlarım
bitmek bilmeyen gecenin talihine
Bir cigara yakarım
Yanan hayallerin üstüne
Ama seni yakamam yırtıp atamam
İki suçumdan biri bu
Diğeri ise suçların günahların en büyüğü:
Sevmek

Hangi dizede adını aramadım
Hangi göçmen kuşa yerini sormadım
Kaç milyon yaş akıttığımı unuttum

Bir kere bana baksaydı gözlerin
Yüreğinde bir yer edinebilseydim
Belki bu acı bataklığından çıkardım

Gözyaşlarımla yıkarken yüreğimi
Her şeyi kabullenmişçesine
Şu dizeler sert bir tokmak vuruyor
İnsanın bedenine:

Tüm acıları üstüme serin
Bu kan dizeleri seni eserin

Berkay Bahar

Kaptan

Güneş senin güzelliğine doğuyor
Dereler uğruna akıyor coşkunca
Ben senin uğruna sevdalı
Ben senin uğruna şair
Deliyim senin uğruna

Gün geldi yanıldım
Denizler hep güllük gülistanlık olur sandım

Oysa gerçek bambaşkaymış:

Hep boş kalacak ve acı çekecek bir yanım
İlk seferinde alabora olmuş bir kaptanım

Berkay Bahar

Kara Sevda

Kör karanlıkta haykırıyorum sana
İşitmiyorsun bile
Diyorsun ki:
"Seninle aynı duyguları paylaşamayacağım"
Hislerim kırık
Hislerim paramparça
Hüsrân içinde hislerim
Kendin için, iyiliğin için
Bir daha haykırma diyorsun
Ortada kendim kaldı mı ki ey sevgili?
İçimdeki sana haykıracağım
Sevmekten bir gün bile vazgeçmeyeceğim

Çünkü:

Bir tek sen yer aldın şu kırık gönlümde
Böyle kara sevda görmedim ömrümde

Berkay Bahar

Karşılıksız Sevgi

Kara gecenin bağrında koştum sana
Ne gelmeni bekledim
Ne de sevmeni
Başka ellerdeyken
Beni aklına bile getirmezken
Sen mutluluk ben hüsrân içindeyken
Kalbime aldım
Bir kuşun kanat çırpışı gibi
Öylesine saf
Öylesine masumca
Sardım seni içime
Uçurumun kenarında
Ölümün kıyısında
Dalgalar arasında
Yer ettin yüreğimde

Hiçbir şey beklemeden
Karşılıksız çıkarsız bir şekilde
Yalnızca Sevdim

Berkay Bahar

Kırmızı Karanfil

Ŗu denize bakan milyonluk Ŗehirde
Yalnızlık benim payıma düştü
Yalnızlık...
Koca yalnızlık geldi yapıştı canıma
Dar etti bana beni
Daha düne kadar böyle miydi?

Önceleri
Kendimi dünyanın en mesut adamı addederdim
Tam da bahçemde kızıl güller boy vermişti
Gülün dikenleri böğrümü deldi
Güller soldu bahçem dımdızlak kaldı

Artık tek bir Ŗey isterim ben:

Ŗimdi bu bahçeye kırmızı karanfil gerektir.

Berkay Bahar

Kimin Umurunda

Gönlüme dolu yağmış
Kente düşen yağmur kimin umurunda
Kimin umurunda senin sevdan
Acıların,
Yıkılan hayallerin,
Ölümü beklercesine bekleyişin
Kimin umurunda

Gerçi suç bizde:

Yüreği olmayanlara derdimizi açtık
Sevdamızı cahillerin masasına saçtık

Berkay Bahar

Kimsesizler Sokağı

Kimsesizler Sokağı
Kimselerle dolu
Kimsesizlerin sokağı

Bu sokağa ben de düştüm
Düştüm dediğime bakmayın
Ben doğma büyüme
Buralıyım
Bu sokağın sonunda
Bir kapı vardı
Ardında mutluluk
Huzur kır çiçekleri olan
Eşsiz güzellikleri
İçinde barındıran bir kapı
Bu kapının anahtarı sendeydi
Başkasına açacakmışsın
Kapının önünde kaldım
Yine sokaktayım
Soğuğun iliklerime kadar
İşlediği
Yalnızlığın bir tokat gibi
Yüzüme vurduğu yerdeyim
Kimsesizler Sokağı `nda

Kimsesizler Sokağı
Kimselerle dolu
Kimsesizlerin Sokağı

Berkay Bahar

Kusur

Yaşarken sıradan bir hayat
Görmemiştim henüz seni.
Mutluluk ayrıldı yanımdan
Aynı senin gibi
Acılar ve dertler yoldaş oldu bana.
Şevda sardı dört bir yanıma.
Ölüm desen değil.
Yaşam desen hiç değil.
Ne ölebildim ne de yaşayabildim
Başka adamlarla görünce seni.
Yandım sadece ama
Hani cenneti yaşayacaktım.
Seni sevince
Kendimi göklerde sandım
Oysa toprağa girmişim sanki
Meğer seni sevmek
Baştan aşağı kusurmuş.

Berkay Bahar

Mahşer Yeri

Gece yarısında öğreniyorum bu ölümcül yarayı:
Senin hayallerinde yerim yokmuş
Düşler dünyasında yaşamışım
En güzel bahar günleriydi hayallerimdeki
Şimdi üzerinde ot bitmeyen çöller gibi hayallerim
Önce yitirilen şeyin üzerine bir de bunlar ekleniyor

Bir dağın tepesinden kaybolan yıllara bakıyorum
Dört koca yıl
Bin dört yüz altmış kahır dolu gün
Nasıl kaçır insanın elinden aynı fırsat iki defa
Nasıl bitiverdi bu hikaye böyle

İki gözümde yaşlar boşanırken
Yazıyorum bir şiir daha
Kayıtsız kalamadığım bu aşka

O anda
Çıktığım dağın tepesi bana şu öğüdü veriyor:

Ey şair! En acıklı şekilde bitse de öykün
Bu mahşer yerinden çıkmak ne mümkün

Berkay Bahar

Meğer

Başıma yağan karmış.
Elinden çekeceğim varmış.
Seni benden başka kim sarmış.
Meğer bana hiç gelmemişsin.

Artık aramıza girdi kıtalar.
Senin için,yazdığım tüm kıtalar.
Sana güvendiğimdenmiş bütün hatalar.
Meğer engel kıtalar değil senmişsin.

Berkay Bahar

N'olur

Sevdiğim, şimdi benden uzaktasın.
Hiç bilemediğim diyarlardasın.
Her zaman yüreğimde, ruhumdasın.
Kurtar beni bu ızdıraptan n'olur

Hayalin asla çıkmıyor aklımdan.
Sevdan sarıyor beni her yanımdan.
Tek bir şey istedim yüce tanrımdan:
Son bir defa yüzünü görsem n'olur.

Işığım söndü, gözlerim karardı,
Hayatım sensiz büyük bir yalandı,
Ruhum nur cemalinle ışıldardı,
Beni yalnızlıktan çek kurtar n'olur.

Berkay Bahar

Öldüm

Gecenin ayazında
Sana seslendim
Gel diye değil
Bil istedim
Yaşadıklarımı
Duygularımı
Bir cigaradan
Daha zararlı olan
İç çekmelerimi
Bu iç çekmelerle
Yandım bittim
Öldüm mezara girdim

Gördün yıkıntılarımı
Öldüklerimi
Hiç yaşamadan öldüklerimi
Şimdi bitti ya her şey
Nefes almak bile
O kadar zor ki
Gerçi böyle olacağı belliydi
Öldüm öleceğimi önceden bildim

Berkay Bahar

Ölmek Meselesi

Bir gün daha bitiyor
Çınlıyor kulağımda ayrılık sözleri
En öldürücü mermileri saçan bir namludur ağzın
Hiçbiri teğet geçmez mermilerin
Hepsi gönlümü deler geçer
Ölmek farz
Ölmek alın yazısı
Senin emrindir ölmek

Yaşamak imkansız olsa da
Sonuç hep aynı:

Zifiri gecede aklıma düşüyor sözlerin
Ölmek istesem de izin vermiyor gözlerin

Berkay Bahar

Ölüm Çemberi

İstemsizce, durup dururken
Aklıma düşüyorsun
Boşluğa düşüyor gözlerim
Sensiz geçirdiğim günlere
Bir yenisi daha ekleniyor

Yokluğun mutlu günlere çekiyor perde
Yokluğun buz gibi
Yokluğun kör bir bıçak
Günümü karartıyor yokluğun

Önceden böyle değildim
Yani saçlarımda tek beyaz yokken
Seni görmeden önce
Sıradan bir hayatım vardı

Şimdi son duraktayım sanki
Ne yol tutacağımı bilmiyorum

Haykırıyorum halimi kara geceye:

Şensizlik hayallerimi karalıyor
Ölüm çemberi gittikçe daralıyor

Berkay Bahar

Ölümün Kasveti

Bir gece yarısı öğrendim sevilmediğimi
Öğrendim boşa kürek çektiğimi
Bunları işittim bir gece vakti
En öldürücü sözler döküldü ağzından
Bir yayılım ateşidir sözlerin
Kurtulmak imkansız
Ölmek ise mukadder
Masum sevgilerin kaderiymiş ölmek

Benim düşlerim bile saf, temiz
Çocuksuydu
Sen düşlerime misafir olduğunda
Bahar bahçeleri açardı etrafımda

Ama hakikat sarılıyor gırtlığıma
Ölmekten başka çıkar yol yok

İki yandan sarıyorlar etrafımı:

Bir yanda sevgilinin hasreti
Öbür yanda ölümün kasveti

Berkay Bahar

Sen Gittiğinden Beri

Gecenin bağrında
Yapayalnız kalakaldım
Gözyaşlarım
Aşka yenik düşüyor
Hiçbir şey gelmiyor elimden
Acılar keder
Üstüme geldikçe geliyor
Gecenin ayazında
Aklıma geliyorsun
Dayanmıyor yürek
Acılar içinde kıvranıyor
Sen gittiğinden beri

Ne yatabiliyorum
Ne uyanabiliyorum
Hayallerde yaşıyorum
Amaçsızca nefes alıyorum
Sadece
Bundan başka fonksiyonum yok
Sen gittiğinden beri

Berkay Bahar

Sen Yoksun Ya

Sen yoksun ya bak heceler ağlıyor
Derdimi bir tek geceler anlıyor
Ölüm bana uzaktan göz kırıyor

Sen yoksun ya sevda çiçeği bitti
Neşe dolu günlerim birden yitti
O son gemi de demir aldı gitti

Berkay Bahar

Sensin

Sen bu şehrin en güzel yanıydın,
Hayatımın en farklı anıydın,
Yüreğimin hasat zamanıydın,
Düşlerimin tek sahibi sensin.

Aşka kolay kolay düşmem derdim,
Mutluluğumun sırrına erdim,
Ömrümü ayaklarına serdim,
Ruhumu aşkla dolduran sensin.

Berkay Bahar

Sensizlik

Yokluğun ayaz gibi vurur beni,
Neydi ki çekip gitmenin sebebi,
Dünyam senin etrafında dönerdi,
Ölüm gibi berbat bir şey sensizlik.

Düşlerimden çıkmayan tek kadındın,
Bana ruhumdan daha da yakındın,
Sen gidip başkalarına sarıldın,
Nefessiz yaşamak gibi sensizlik.

Berkay Bahar

Sevda Byleymiş Meğer

Çarmıha Gerilmişim
İsa gibi
Sonsuzluğa mı ykseleceğim
Bozkırda özgürce şahlanan
Yağız bir at mıyım ki
Boynumda var kement
Yağlı urganı geçirmişler
Çıkmışım sehpaye
Vur tekmeyi sevdiğim
Sevinç keder ne varsa
Hepsi senden gelsin
Gelsin gelmesine de
Keder her daim burada
Ama ya sevinç
Sahi o nerde
Onunla daha tanışmadık
Neden gelmediğini biliyorum
En sonunda anladım bunu
Sevda böyleymiş meğer
Eninde sonunda lm

Berkay Bahar

Sevda Soruları

Seni bana soruyorlar
Ne öldürüyor ne yaşatıyor diyorum
Nasıl bir şey diyorlar
Çöle kar yağması gibi
Güneşin yıldızlara kavuşması gibi
İmkansız ve gerçek dışı diyorum

Sürekli seni soruyorlar
Seni nasıl sevdiğimi

En son yeter deyip şöyle tamamlıyorum:

Şu deli gönlüm biraz kaçıktır
Gönül kapım yalnız birine açıktır

Berkay Bahar

Sevda Yangını

Yandım yıllarca bu hüsrân dolu yolda
Çok didindim çok uğraştım
Sevda şairinin dediği kapalı yollar
Çıktı sonunda önüme
Ârif`in eskiyen prangaları vuruldu ellerime
Nice şiirler yazdım yine sevda ateşi sönmedi
Kırık bir saz gibi yüreğim şimdi
Parçalanmış her yanı
Buna rağmen yine sesi çıkıyor
Ama eskisi kadar gür değil
Yıllar öncesine yeniden döneceğim
Sensiz yaşadığım o günlere

Çünkü:

Gözlerim fotoğrafına dalmadı
Artık bu ateşin külü kalmadı

Berkay Bahar

Sevdaçeker

Yastığa kafamı her koyduğumda
Sen aklıma düşüyorsun
Burası bir yatak değil
Sevdaçeker
Sürekli beynimin içinde
Bir yerde yerini alıyorsun
Ya da beynimi
Ele geçiriyorsun tamamen
Çoğu dize
Burada düşüyor kağıda
Çoğu zaman
Burada düşüyor kağıda
Çoğu zaman
Burada ağlıyorum gizlice
Sadece fotoğraflarla
Yerini doldurmaya çalışıyorum
Unutamıyorum
Geçse de yıllar
Acı çekmeye talibim
Çünkü bu adam
Şevdayı adam gibi çeker
Sevda çekmek
Mutluluk gölü içinde
Yüzmek değil
Her zorlukla ve
Hep yalnızlıkla
Yoldaş olmaktır
Sevda çekmek

Berkay Bahar

Sevdalı Yolların Yolcusu

Sevmekten bir gün bile vazgeçmeyen
Sevdalı yolların yolcusuyum ben
Yüreği mutluluğu hiç seçmeyen
Sevdalı yolların yolcusuyum ben

Sevda sözleri sardı mı yolumu
Açarım ardına kadar kolumu
Yalnız sana ayırırım solumu
Sevdalı yolların yolcusuyum ben

Sevdaya sevdalı olan bir zattım
Sevmen için ömrümden ömür kattım
Başaramadım En sonunda battım
Sevdalı yolların yolcusuyum ben

Berkay Bahar

Sevdanın Temel Şartı

Sabaha karşı
Kalmışım karlar altında
Sahil kenti görmemişim ömrümde
Var bedenimde
Devamlı sürüp giden bir kalp ağrısı
Bir kalp ağrısı beni sana getiren
Kemiriyor içimi bir kalp ağrısı

Ama en sonunda anladım
Sevdanın temel şartı buymuş:

Sevda kalbimi yakan bir engerekmiş
Sevda için delice yanmak gerekmiş

Berkay Bahar

Sevginin Yokluğu

Eski bahar günlerinden kalma bir hava
Yalnız geçen bir gün daha
Hep aynı rutin günler
Sıkıcı, buhran dolu saatler
Akrebi kovalayan yelkovan
Yalnızlığımı kovalayan ben
Aylar öncesine kadar umut doluydum

Bazen bir köşe başı olurdu umudum
O köşe başı gösterirdi en güzel manzarayı
Sadece o manzarada nefes alabilirdim
Bazen ise fotoğrafların hayata bağlardı beni
Belki de gözlerin başkasına gülüyordu
Ama gülüyordun ya bu bana yeterdi

Oysa şimdi ne umudum ne neşem kaldı
Kırgındır yüreğim
Paslı bir çivi gibi kalakaldı yüreğimde hatıralar
Sokak senden kalma bana
Her bulut senin silüetin
Dalıp giderim uzaklara
Ne oldu merak etmez kimsecikler
Bir Allah`ın kulu sormaz çektiğimi

Pek adetin değildir ama
Eğer sorarsan ne geldi başına diye
Başıma gelenler şunlar ibaret:

Sıcak bakışların yüreğime aktı
Sevginin yokluğu içimi yaktı

Berkay Bahar

Sevmek Sevilmek Meselesi I

Bu yüzyılda,
Bu lanet olası yüzyılda
Sevmek ne kadar zordu
Hicran içinde her seven yürek
Sevgi sokağa düşmüş
Sevgi ciklet olmuş milletin ağzında
Sevilmek ne kadar zor bu yüzyılda
Seven sevilirmiş
Ne kadar büyük
Ne kadar adı bir yalan

Bir zaman sonra uyanıyor insan

Aklıma birden dank etti:

Sevilmek için sevmek şartmış
Sevgi kalpten başka yerde rahatmış

Berkay Bahar

Sevmek Sevilmek Meselesi II

Yer gök bir olmuş sanki
Kıyamet midir bu yaşadığım
Kör kurşunlara denk gelmişim
Güzelliğindir beni ayakta tutan
Hiçbir zaman bana gelmeyen güzelliğin

Sevmeden yaşayamaz insan
Sevmek cesaret ister diyorlar

Doğruluğuna pek inanmam böyle lafların

Doğruluğa inandığım şey:

Sevdadır ömrümde gördüğüm tek esaret
Sevmek değil sevilmeden yaşamaktır cesaret

Berkay Bahar

Sevmek Sevilmek Meselesi III

Sevmeyi nasıl başardım
İnan ki bilmiyorum
Bir bakmışım yer etmiş sol yanımda
Sonra
Büyük sürgünler yaşadım ayrılık ülkesine
Büyük acılar
Büyük kahırlar ve uykusuz geceler geçirdim
Acıyı kederi başardım
Ancak bir sevilmeyi başaramadım
Taparcasına sevmek bile yetmiyormuş
Sevilmeye

Aklıma başıma getirecek o dizeler
Kâğıda dökülüyor:

Seven sevilir sanan bir alıktım
Aşk deryasındaki en ahmak balıktım

Berkay Bahar

Sevmek Sevilmek Meselesi IV

Hiç gün görmemiş
Baharın geldiğini duymamış gönüller gördüm
Hiç gülmeyen yüzlere
Yaşların eksik olmadığı yanaklara şahit oldum

Sevilmek sadece sol yanını değil
Tüm hayatını dolduruyor insanın
Yaşadığını anlıyor insan
Dünya daha farklı geliyor gözüne

Sevilmezse sevilen bu yürek
Hayaller bir bir dibi boyluyor
Ama
Sevilmese de insan vazgeçemiyor ki
Kapanmıyor açılan yaralar
Unutulmuyor acı tatlı anılar
Bir şarkı bir şiir depreştiriyor maizi
İstese de kolay kolay vazgeçemiyor insan

Soranlara vazgeçemediğimi anlatıyorum şu şekilde:

İstersen sevmediğini yüz binlerce kez ima et
Bu aşkın hududu gönül bahçemden ibaret

Berkay Bahar

Sonsuzluk

Sensiz aldığım her nefes donuk.
Onsuz yaşayamazsın diyordu her düşünce.
Sensiz de yaşıyorum ama sol yanım buruk.
Yaşarken ölmeyi öğrendim savaşta yere düşünce.
Evet,savaş bu bildiğindendi
Şarapnel parçaları deldi sanki bedenimi
Sol yanımın biraz daha yıpranması güldüğündendi.
Gidiyorum sonsuzluğa,giyiyorum kefenimi
Sonsuzluğa koşuyorum ama yine de sana kırgın değilim.
Sonsuzluğa yükseliyorum zihnimdeki o eşsiz tebessümle.
Senin uğruna vardım sonsuzluğa, bu şiirlerdir delilim
Yandıkça yandım şimdi bozkıra karışacağım külümle,

Berkay Bahar

Söylesene

Şehir kara çarşafllara bürünmüş,
Şimdi etrafımız sessiz ve puslu.
Kalbim aşkınla yerlerde sürünmüş,
Söylesene bu sevdada kim suçlu.

Artık bu maceranın sonu yakın,
Kalbinde mekan yokmuş benim için.
Kimse kazanmamış maziye bakın.
Söylesene tutsağım sana niçin?

Berkay Bahar

Umut Dilencisi

Gün yine doğmuş
Peki ama içim karanlık
Bir kara delik gibi içine çekiyor
Beni acılar
Ölmek için yalvarıyor yüreğim
Yüreğime yeri dar gelmeye başladı

Ama hep umut ettim
Ha bugün ha yarın kapıyı çalacak
Girecek içeri diye diye
Günleri saydım
Sayılanlar ay oldu yıl oldu
Ama umutlar coşkun bir sel gibi
Akın akın yüreğimde yer ediyor

Fotoğraflarla yıllarca sevmek
Geceyi nasıl sabah etmişim
Nasıl bitirmişim günleri
Şimdileri
Umutlarım, tek dal cigaram
Her şey ama her şey bitti

Bu sevdanın gerçeğidir bu:

Yokluğun uykularımı böldü
Umut dilencisi az önce öldü

Berkay Bahar

Unuttum

Seni nasıl sevmişim?
Bir anda delirmişim.
Kendimi bitirmişim.
Unuttum ben ismini.

Sevdanı hep saklardım.
Aşkı güzel sanardım,
Ne büyük bir aptaldım!
Unuttum ben yüzünü.

Sesinle avunurdum,
Kalbimden vurulurdum,
Kendimi uyuturdum,
Unuttum sensizliği.

Berkay Bahar

Yalnızlar Teknesi

Bir sokak lambası
Aydınlatıyor sokağın karanlığını
İrili ufaklı evlerle çevrili bir kent
Bu kentin içinde yanan bir yürek
Kan ağlarım
Damarlarımda deli sevdam dolaşır

Her gece haykırışlar
Ayna karşısında dökülen gözyaşları
Uzaklara dalıp dalıp gidiyorum
Bir şairin çığlıkları yükseliyor
Sesimi benden başka duyan yok
Bir başıma savaşamıyorum bu yarayla
Çağırısam
Gelmezsin biliyorum
Savaşırız artık üçümüz:
Ben
Dizelerim
Ve ak düşen saçlarım

Yorgunluklar içinde
Kafamı yastığa koyuyorum
Ne haldeyim bir bilsen

Sana halimi anlatmaya yeter şu dizeler:

Seni sonsuza kadar içeri almışım
Yalnızlar teknesinde kalakalmışım

Berkay Bahar

Yalnızlık Limanının Tek Gemisine Ait Şiir

Daha ne kadar dayanacak kapıya
Alacaklı gibi gece
Ay kaç kere daha nefretini kusacak
Sen kaç kere daha gideceksin
Kaç kere daha yalnızlık limanına demir atacağım

Tepemi kara dumanlar sarmış
Kör kurşunlara gelmişim
Deli gibi vızıldayan kurşunlara
Oysa hayal dünyası ne güzeldi
Ama hayal olduğunu hatırlayınca
Daha beter yıkılıyor insan

Sensizliğin bedeline şu dizeler şahit:

Bu sevdanın hayali esen yellerde
O geminin dümeni başka ellerde

Berkay Bahar

Yalnızlık Ordusu

Mutluluk şehri
Zor günler geçiriyor
Yalnızlık ordusu
Dört bir yandan kuşatmış
Şehri
Bir de utanmadan
İstiyor mutluluğumuzu
Sen ey müttefik ordular komutanı
Hani koruyacaktın bu şehri
Şöz vermiştin
Ölüm de olsa
Kalım da olsa
Beraber savaştık
Beni ölüme terk ettin
Bir başıma kaldım
Ben mutluluk ve yalnızlık ordusu

Artık
Bu şehirde hüznün var
Mutluluğu öldürdü
Yalnızlık ordusu
Mecbur boyun eğeceğim
Artık ne gelir elden
Zafer senin
Müttefik ordular komutanı
Zafer sizin
Yalnızlık ordusu

Berkay Bahar

Yalnızlık Ülkesi

Odamdan içeri bir rüzgar giriyor
Ardından bir ürperti
Yalnızlık gibi ayrılık gibi
Yapışıyor bedenime
Ne kadar da çok sevmişiz
Ve bir kadar çok dökmüşüz gözyaşımızı

İçime seni sığdırmışım
Bedenim dar gelmekte bana
Nefes almaya dahi yerim yok
Her gün biraz daha dar bir beden
Beyazlamış saçlar
Ölmek havası var etrafımda
Dört duvar bana iyi gelmiyor

Şimdileri içimde
Bir deniz havası almamışlığın noksanlığı var
Durmadan defalarca sol yanım sızlıyor
Kapanmaz bir yara
Unutulmaz anılar
Bu sızı durmak bilmiyor
Ve şimdi
Yalnızlık kervanını güdüyorum bir başıma

Bahar bahçeleri
Yerini çöllere bırakınca farkına varıyor insan:

Bir başına kalmakmış sevginin tek ilkesi
Artık buranın adı yalnızlık ülkesi

Berkay Bahar

Yetiyor

Baş ağrılarımın
Peşimi bırakmadığı
Sessiz gecenin ortasında
Hiçbir şey yokken
Aklıma düşüyorsun
Bir müzik bir nota
Bir cümle bir kelime bile
Aklıma girmene yetiyor

Vücudumdan çıkmıyorsun ama
Kalbimle aklım arasında
Mekik dokuyorsun
Gidecek yerin yok
Ama bana da gelmiyorsun
Bunu bilmek hatta hissetmek
Delirmeme yetiyor

Berkay Bahar

Yıkıntılar

Sadece
İki çift göz ve
Masumane bir gülüş
Alt etti beni
Nasıl oldu bilmiyorum
Kalbim 45 Japonya` sı mı
Yoksa 91 Berlin` i mi
Her tarafta yıkıntılar

Daha gencim ama
Saçımdaki beyazlar
Ömrümden fazla
Sağlıklıyım ama
Her aklıma düştüğünde
Başlıyor
İç çekmeler
Ve daralan bir ciğer
Kendi kendime sığamıyorum
Çıkmak istiyorum
İçerde seni unutmuşum
Gel diyorum çık dışarı
Olmaz diyorsun
İçimde bir sen kalıyorsun
Darmadağınım
Bedenimin her yanında yıkıntılar

Berkay Bahar

Yine

Resmine her baktığımda sanki ruhum çekilir.
Her güldüğünde boğazıma bir şeyler takılır.
Düşlerimdedir yalnızca artık o eşsiz yüzün.
Bak yine hüsrana yine ayrılık ve yine hüznün.

Yaralarımı kapatmaya ömrün bile yetmez.
Ah! Başka ellerde oluşun hiç aklımdan gitmez.
Hiç sevmemişsin ki beni yeni açıldı gözüm.
Bak yine ölüm yine yalnızlık ve yine hüznün.

Berkay Bahar

Yoksun

İklimler değisiyor
Bir bakmışız
Gidivermiş bir mevsim
Onun yerini almış diğeri
Gündüzle i içe gece
Sen yoksun

Odamdan kuş sesleri
Duyulmuyor artık
Güller karanfiller
Soldu birdenbire
Geçtim masanın başına
Fotoğraflarınla avundum
Sen yine yoksun

Aylarca yapayalnız
Dört duvar arasında kaldım
Her gece
Hayalinle daldım uykulara
İnanma daldım dediğime
Geceleri kalktım sürekli
Sabahları önümde defter
Masamda Zarifoğlu
Anılar defterinde
Gül yaprağı olmuşum
Sen hâlâ yoksun

Berkay Bahar